

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 451/2011

z dnia 6 maja 2011 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

2. DALSZE POSTĘPOWANIE

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 i art. 14 ust. 1,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Komisja, rozporządzeniem (UE) nr 1042/2010⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe („środki tymczasowe”) na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).

(2) Postępowanie zostało wszczęte w wyniku skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2010 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Cienkiego Papieru (CEPIFINE) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 25 %, łącznej produkcji cienkiego papieru powleczonego. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping produktu objętego postępowaniem i wynikającą z tego znaczącą szkodę, które uznano za wystarczające, aby uzasadnić wszczęcie postępowania.

(3) Po powiadomieniu o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antydumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się.

(4) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

(5) Jedna grupa współpracujących chińskich producentów eksportujących („producent eksportujący”) stwierdziła, że powinna być wysłuchana przed wprowadzeniem tymczasowych środków, biorąc pod uwagę fakt, że, według grupy, rozporządzenie tymczasowe jest środkiem indywidualnym w rozumieniu art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽³⁾.

(6) W odniesieniu do powyższego stwierdzenia należy podkreślić następujące kwestie. W rozporządzeniu podstawowym nakreśla się prawa stron w ramach postępowań antydumpingowych, a w tej konkretnej sprawie w art. 7 określa się kroki proceduralne, które należy podjąć w celu wprowadzenia środków tymczasowych. W art. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi się, między innymi, że środki tymczasowe, jeśli takie istnieją, mogą zostać wprowadzone w przeciągu dziewięciu miesięcy od momentu wszczęcia postępowania. W obecnym postępowaniu Komisja przeprowadziła dochodzenie zgodnie z przepisami art. 6 rozporządzenia podstawowego oraz wprowadziła środki tymczasowe zgodnie z przepisami art. 7 rozporządzenia podstawowego, zaś wszystkie zainteresowane strony, które o to wnioskowały, zostały wysłuchane i wszystkim umożliwiono przedstawienie informacji i uwag. Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 17.11.2010, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, s. 1.

„nawet jeśli [...] zasada prawa do wysłuchania wymaga, aby eksporterzy byli poinformowani o podstawowych faktach i ustaleniach, na podstawie których zmierza się do wprowadzenia cel tymczasowych, nieprzestrzeganie tego prawa nie może samo w sobie unieważniać rozporządzenia nakładającego cła ostateczne, gdy, w trakcie procedury przyjęcia tego rozporządzenia, usunięto defekt unieważniający procedurę przyjęcia odpowiedniego rozporządzenia nakładającego cła tymczasowe”⁽¹⁾. W obecnym postępowaniu Komisja wypełniła swoje zobowiązania co do ujawniania zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, a prawo do sprawiedliwego wysłuchania producenta eksportującego zostało zachowane podczas procedury prowadzącej do przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

- (7) Tymczasowy charakter przyjętych środków zgodnie z art. 7 rozporządzenia podstawowego odzwierciedla się między innymi w maksymalnym okresie sześciu miesięcy, na który mogą one zostać wprowadzone, jak i fakt, że jakiegokolwiek cła tymczasowe są zabezpieczane jedynie gwarancją. Komisja nigdy nie przeszkodziła którejkolwiek ze stron w zgłaszaniu wniosków o przeprowadzenie większej liczby przesłuchań przed wynikającym z przepisów prawa terminem dziewięciu miesięcy na wprowadzenie środków tymczasowych, o ile strony te uważałyby, że istniała potrzeba wysłuchania ich na tym etapie.
- (8) Producent eksportujący wnioskował o dostęp do danych pochodzących od jedynego przedsiębiorstwa w Stanach Zjednoczonych Ameryki (USA), które dostarczyło informacji zgodnie z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) do ustalenia wartości normalnej. Twierdzono, że w przeciwnym wypadku stronie nie umożliwiono dostępu do dowodów, na podstawie których wprowadzono środki tymczasowe i że narusza to prawa strony do obrony oraz jest niezgodne z zasadą dobrej administracji. Ta sama strona twierdziła, że ujawnienie poufnych danych dotyczących konkretnych stron mogłoby być udostępnione przedstawicielom prawnym grupy producentów eksportujących. Przedstawiciele prawni zobowiązaliby się zagwarantować poufność wobec tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Na poparcie wniosku przywołano odniesienie do systemów USA i Kanady oraz odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie *G.J. Dokter i in. przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*.
- (9) Wnioski te należało odrzucić. Wniosek producenta eksportującego odnosił się do dostępu do poufnych danych dotyczących cen, przekazanych przez wyżej wspomniane przedsiębiorstwo z USA. Komisja nie mogła zapewnić dostępu do tego typu szczegółowych poufnych informacji handlowych. Udostępnienie tego typu danych byłoby niezgodne z prawem Unii, zwłaszcza z art. 19 rozporządzenia podstawowego, jako że doprowadziłoby do nieuprawnionego ujawnienia ograniczonych i wrażliwych danych handlowych amerykańskiego przedsiębiorstwa. Jeśli chodzi o proponowaną metodykę ujawniania tajemnic handlowych przedsiębiorstw przedstawicielom prawnym innych zainteresowanych stron,

w przeciwieństwie do systemów USA i Kanady, procedura taka nie jest możliwa na podstawie rozporządzenia podstawowego. Istniejący system prawny UE dotyczący postępowania antydumpingowego wyraźnie jej nie przewiduje. W każdym razie w sprawie Trybunału cytowanej powyżej nie ma żadnych elementów, które pozwoliłyby uzasadnić wnioski o dostęp do poufnych informacji. Wyrok odwołuje się również do niektórych naturalnych ograniczeń zasady prawa do obrony.

- (10) Producent eksportujący zwrócił się również o dostęp do dowodów dotyczących: zwojów stosowanych w druku zwojowym, produkowanych przez producentów unijnych, szczegółowych informacji dotyczących statusu prawnego jednego z reprezentatywnych unijnych producentów, działalności i danych finansowych wybranych fabryk papieru, szczegółowych danych związanych z kosztami produkcji przemysłu unijnego oraz danych liczbowych kontroli produkcji produktów reprezentatywnych producentów unijnych. Niektóre z informacji, o które wnioskowano, wykraczały poza zakres dochodzenia, jako że odnosiły się do produktów nieobjętych dochodzeniem lub działalność producentów unijnych nie obejmowała produkcji cienkiego papieru powleczzonego. W odniesieniu do innych wymaganych informacji Komisja nie była w stanie zapewnić dostępu do nich, jako że, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, stanowiłoby to nieuprawnione ujawnienie tajemnic handlowych.
- (11) Producent eksportujący wnioskował również o ujawnienie nazw przedsiębiorstw, które sprzeciwiły się dochodzeniu i nie wniosowały o poufne traktowanie. Tego typu informacje ujawniłyby tożsamość i pozycję producentów, którzy wnioskowali o poufność; dlatego nie było możliwe ujawnienie tej informacji.
- (12) Ujawnienie tymczasowych ustaleń było tak szczegółowe, jak to możliwe, bez ujawniania poufnych informacji, nie naruszyło więc podstawowych praw producenta eksportującego, jego praw do obrony ani zasady dobrej administracji.
- (13) Analizy szkody przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antydumpingowego i w ramach równoległego dochodzenia antysubsydyjnego są identyczne, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń. Dlatego też uwagi na temat aspektów szkody przedłożone w ramach jednego z postępowań były uwzględniane w ramach obydwu postępowań.
- 2.1. Okres objęty dochodzeniem**
- (14) Należy przypomnieć, że zgodnie z motywem 13 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca OD („okres badany”).

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 3 maja 2001 r., sprawy połączone C-76/98 P oraz C-77/98 P, Ajinomoto, Zb. Orz. 2001, s. 3233, ustęp 67.

3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

3.1. Produkt objęty postępowaniem

- (15) Po wprowadzeniu środków tymczasowych producent eksportujący i skarżący przedłożyli dalsze uwagi dotyczące definicji produktu. Niektóre z tych uwag były powtórzeniem uwag, do których odniesiono się już w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (16) Producent eksportujący powtórzył, że nie ma istotnej różnicy dotyczącej podstawowych cech charakterystycznych pomiędzy cienkim papierem powleczonym w arkuszach i w zwojach nadających się do stosowania w arkuszowych maszynach drukarskich („produkt objęty postępowaniem”) a cienkim papierem powleczonym w zwojach nadających się do stosowania w prasach zwojowych – dlatego cienki papier powleczony stosowany w druku zwojowym nie powinien być wykluczony z zakresu produktów. Strona ta twierdziła również, że ustalenia Komisji, mówiące o tym, że produktów tych nie można stosować zamiennie, nie są w żaden sposób poparte.
- (17) Przypomina się, że w trakcie dochodzenia stwierdzono, że cienki papier powleczony stosowany w procesie druku zwojowego a cienki papier powleczony stosowany w druku arkuszowym to odrębna grupa produktów i nie jest stosowany zamiennie, jak opisano w motywach 18 i 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Producent eksportujący również przyznał, że produkty te nie są w pełni zamiennie stosowane.
- (18) Należy także zaznaczyć, że w okresie badanym z ChRL nie przywożono zwojów stosowanych w prasach zwojowych. Można także uznać, że przywóz tych produktów w przyszłości jest mało prawdopodobny, ponieważ zaopatrywanie się w nie w odległych źródłach nie jest opłacalne z przyczyn wymienionych w motywie 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (19) Producent eksportujący twierdził ponadto, że kryterium zdefiniowane w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mianowicie odporność na skubanie, nie jest odpowiednią cechą charakterystyczną dla odróżnienia cienkiego papieru powlezonego nadającego się do stosowania w druku zwojowym od cienkiego papieru powlezonego stosowanego w druku arkuszowym. Twierdziła ona również, że wyłączenia zwojów do pras zwojowych dokonano w sposób arbitralny, utrzymując, że zwoje do pras zwojowych produkowane przez producentów unijnych nie spełniają kryteriów określonych w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jeśli chodzi o odporność na skubanie.
- (20) Producent eksportujący twierdził też, że Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek obiektywnego zbadania dowodów przedstawionych służbom Komisji przez tego producenta eksportującego przed przyjęciem rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mianowicie wyników testu przeprowadzonego w jego własnym laboratorium, mierzącego odporność na skubanie zwojów do pras zwojowych produkowanych przez producentów unijnych.
- (21) Wyniki testu przedstawione przez producenta eksportującego były streszczeniem wyników testu przeprowadzonego w jego własnym laboratorium. Zasadnicze znaczenie ma fakt, że wyników nie udostępniono pozostałym zainteresowanym stronom, w szczególności przemysłowi unijnemu, w celu kontroli i przedstawienia uwag oraz to, że producent eksportujący nie przedstawił ich niepoufnego streszczenia mimo wielokrotnych upomnień.
- (22) Przypomina się, że na etapie wprowadzania środków tymczasowych Komisja stwierdziła, że obiektywność i wiarygodność testu była niewystarczająca, aby oprzeć na niej wnioski. Producent eksportujący nie przedłożył dalszych szczegółowych informacji, które mogłyby pomóc w ocenie wiarygodności testu. Ponieważ nie dostarczono niepoufnej wersji testu, przedsiębiorstwa, których zwoje do pras zwojowych miały rzekomo być testowane, nie mogły ustosunkować się do wyników testu. Komisja nie mogła zatem sprawdzić w sposób obiektywny, czy przedłożone wyniki testu są wiarygodne i poprawne oraz czy mogą zostać uwzględnione w ramach dochodzenia. Na podstawie dostępnych Komisji faktów wnioski wyciągnięte na etapie wprowadzania środków tymczasowych dotyczące obiektywności i wiarygodności testu nie mogły zostać ponownie wzięte pod uwagę, gdyż informacje przedłożone w sposób poufny nie mogą być potwierdzone przez wiarygodne źródła.
- (23) Po wprowadzeniu środków tymczasowych producent eksportujący przedstawił wyniki kolejnego testu, przeprowadzonego w jego imieniu przez zewnętrzne laboratorium badawcze, i ponownie stwierdził, że w sposób arbitralny wyłączono z zakresu dochodzenia cienki papier powleczony stosowany w druku zwojowym. Zgodnie ze sprawozdaniami z testu odporność na skubanie określono na 25 próbkach zwojów stosowanych w prasach zwojowych, dostarczonych przez producenta eksportującego do laboratorium jako próbki papieru wyprodukowanego przez producentów unijnych. Według sprawozdania żadna z próbek papieru nie spełniła kryteriów określonych w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (24) Ocena sprawozdania z testu ujawniła przede wszystkim, że sprawozdanie z testu przeprowadzonego przez laboratorium zewnętrzne dotyczy w głównej mierze produktów, dla których wyniki te są nieistotne, ponieważ większość poddanych testowi próbek nie była w rzeczywistości zwojami do pras zwojowych; po drugie, sprawozdanie z testu dotyczyło produktów, których tożsamości nie określono w wystarczającym stopniu, ponieważ w oparciu o sprawozdanie z testu nie można było ustalić, czy badany papier był przeznaczony do druku arkuszowego, czy do druku zwojowego, ponieważ marka papieru wymieniona w sprawozdaniu z testu jest dostępna w obu formatach. Ponadto sprawozdanie z testu nie dawało pewności, że wymienione próbki zwojów były tymi, które rzeczywiście zbadano.
- (25) W odpowiedzi na sprawozdanie zewnętrznego laboratorium skarżący przedstawił wyniki testu przeprowadzonego przez jednego z producentów unijnych na tych samych próbkach zwojów do pras zwojowych, które miały zostać zbadane przez laboratorium zewnętrzne. Wyniki tego testu były inne. Skarżący przypisał rozbieżności możliwym różnicom w warunkach testu, a co za tym idzie możliwej niezgodności z normą ISO 3783:2006, tj. normą, według której należy mierzyć odporność na skubanie, o której mowa w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (26) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący zakwestionował obiektywność Komisji w odrzuceniu wyników testu przeprowadzonego przez zewnętrzne laboratorium. Twierdził on, że test był testem „na ślepo”, wykonany przez niezależnego eksperta i zgodnie z odpowiednią normą ISO. Dostarczył on przyrzeczenie swojego menadżera, wyjaśniające pochodzenie próbek użytych w teście, aby potwierdzić niezależność, prawidłowość i reprezentacyjność testu.
- (27) Po pierwsze, obiektywny charakter sprawozdania z badań zewnętrznego laboratorium nie został nigdy zakwestionowany przez Komisję, i w tym względzie nie jest istotne, czy test został wykonany „na ślepo”. Z drugiej strony, pojawiły się wątpliwości co do pewności selekcji i pochodzenia próbek poddanych testowi, a nie dotyczące samego testu. Argumenty przedstawione przez producenta eksportującego nie rozwiąły tych wątpliwości, jako że nie były kompleksowe i były niejasne pod wieloma względami, na przykład twierdzono, że włączenie produktów innych niż zwoje do pras zwojowych było spowodowane błędami administracyjnymi lub obarczano winą dostawców za dostarczenie ewentualnie złych próbek.
- (28) Ponieważ nie było jasności co do źródła oraz próbek produktów, które miały zostać przetestowane, a wyniki testów przeprowadzonych przez różne strony były sprzeczne, uznano, że w przedłożonym sprawozdaniu z testu laboratorium zewnętrznego działającego w imieniu producenta eksportującego nie wykazano ostatecznie, że test odporności na skubanie nie był odpowiedni do rozróżnienia pomiędzy cienkim papierem powleczonym nadającym się do stosowania w druku zwojowym a cienkim papierem powleczonym stosowanym w druku arkuszowym. W związku z powyższym w sprawozdaniu z testu nie wykazano, że cienki papier powleczony stosowany w druku zwojowym został arbitralnie wyłączony z zakresu dochodzenia.
- (29) W odniesieniu do tego, czy odporność na skubanie jest istotnym kryterium pozwalającym na odróżnienie zwojów stosowanych w druku zwojowym, należy przypomnieć, że w definicji produktu rozróżnienie pomiędzy dwiema grupami produktów oparto między innymi na zastosowaniu końcowym produktu, tj. tym, czy produkt jest nadaje się do stosowania w druku zwojowym, czy w druku arkuszowym, jak określono w wymogach pras, w których jest on stosowany, co określa między innymi jego odporność na skubanie. Ponadto należy zauważyć, że odporność na skubanie jest tylko jedną z cech odróżniających cienki papier powleczony nadający się do stosowania w druku zwojowym od cienkiego papieru powleczonego stosowanego w druku arkuszowym. W motywach 16 i 18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych określono dodatkowe kryteria, które nie zostały zakwestionowane przez producenta eksportującego. Producent eksportujący twierdził, że wilgotność, określona w motywie 18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie jest istotną cechą charakterystyczną rozróżniającą produkty. Podczas dochodzenia inne strony miały jednak w tej kwestii inne zdanie. W każdym razie uznano, że sztywność i odporność na skubanie były najbardziej istotnymi czynnikami.
- (30) W swojej odpowiedzi skarżący przyznał, że mogą istnieć zwoje, które nie w pełni spełniają wszystkie kryteria dotyczące odporności na skubanie określone w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, ale mogą być stosowane w druku zwojowym. Podtrzymał jednak swoje stanowisko, zgodnie z którym odporność na skubanie jest jedynym testem, który pozwala uzyskać pewność co do tego, że zwoj rzeczywiście nadaje się do stosowania w druku zwojowym; innymi słowy, jeśli zwoj spełnia kryteria odporności na skubanie zawarte w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, jest z pewnością zwojem do pras zwojowych.
- (31) Na poparcie powyższych twierdzeń dotyczących odporności na skubanie producent eksportujący nawiązał do argumentów wysuniętych przez jednego ze skarżących producentów unijnych w ramach dochodzenia antydumpingowego i dochodzenia antysubsydyjnego w USA, w których producent unijny miał przyznać, że zwojów do pras zwojowych nie można odróżnić na podstawie testu odporności na skubanie ani za pomocą żadnego innego pomiaru.
- (32) Skarżący zakwestionował wspomniane oświadczenia producenta eksportującego, utrzymując, że, wbrew wyżej wspomnianym twierdzeniom, z postępowań w USA wynika, że istnieje wyraźna granica pozwalająca na odróżnienie zwojów do pras zwojowych od cienkiego papieru powleczonego.
- (33) Po pierwsze, należy zaznaczyć, że oświadczenia, do których nawiązał producent eksportujący, przedstawiono w ramach dochodzeń prowadzonych w innych jurysdykcjach i przez inne strony niż te uczestniczące w obecnym postępowaniu, dlatego nie są one istotne. Po drugie, we wspomnianych dochodzeniach władze USA stwierdziły, że istnieje jasne rozróżnienie pomiędzy cienkim papierem powleczonym stosowanym w druku arkuszowym a zwojami nadającymi się do stosowania w druku zwojowym. Zwoje przeznaczone do cięcia potraktowano jako półprodukt, a zwojów stosowanych w druku zwojowym nie uznano za produkt objęty postępowaniem. Określając zakres produktu, władze USA nie zdefiniowały wyraźnie zwojów do pras zwojowych. Z tego względu kryterium odporności na skubanie nie było istotne dla określenia zakresu produktu we wspomnianych dochodzeniach.
- (34) W oparciu o powyższe uwagi potwierdzono, że cecha techniczna, jaką jest „odporność na skubanie”, jest wiarygodną cechą pozwalającą na opisywanie cienkiego papieru powleczonego nadającego się do stosowania w druku zwojowym.
- (35) Z przedłożonych uwag wynikało jednak także, że istnieją zwoje stosowane w druku zwojowym, które mogą być stosowane w druku tego rodzaju, mimo że nie spełniają do końca wszystkich kryteriów dotyczących odporności na skubanie. Z tego powodu uznano za konieczne dalsze uszczególnienie definicji zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym.
- (36) Aby zapewnić dodatkowe kryterium pozwalające odróżnić zwoje do pras zwojowych, które nie spełniają do końca wszystkich kryteriów odporności na skubanie, skarżący zaproponował, aby zwoj, który nie przechodzi w pełni testu odporności na skubanie, ale posiada średnicę rdzenia mniejszą niż 80 mm, uznać za zwoj do pras zwojowych.

- (37) Rząd ChRL i producent eksportujący twierdzili, że dodanie wielkości średnicy rdzenia jako nowego elementu do definicji produktu stanowi rewizję definicji zwojów do pras zwojowych i w związku z tym produktu objętego postępowaniem. Twierdzili oni również, że wielkość średnicy rdzenia nie jest odpowiednim kryterium, jako że istnieją zwoje do pras zwojowych o średnicy rdzenia większej niż 80 mm oraz zwoje przeznaczone do cięcia o średnicy mniejszej niż 80 mm.
- (38) Komisja podjęła starania o dalsze uszczegółowienie definicji zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym oraz o dalsze jej wyjaśnienie, aby różnica między produktem objętym postępowaniem i innymi produktami była jeszcze bardziej wyraźna, również dlatego, aby zmniejszyć możliwość obejścia środków. Dowody dotyczące odpowiedniego charakteru wielkości średnicy rdzenia, przedstawione jako alternatywne kryterium w definicji potwierdziły jednak, że kryterium to doprowadziłoby do możliwego wyłączenia produktu objętego postępowaniem, tj. zwojów przeznaczonych do cięcia o średnicy rdzenia mniejszej niż 80 mm. W związku z tym kryterium to, przedstawione do celów definicji zwojów nadających się do stosowania w druku zwojowym, zostało odrzucone.
- (39) Powyższe nie wpływa jednak na wiarygodność metody, na podstawie której z zakresu dochodzenia wyłączono zwoje nadające się do stosowania w druku zwojowym, o co wniosowała grupa chińskich producentów eksportujących.
- (40) Nie otrzymano dalszych uwag dotyczących wyłączenia papieru wielowarstwowego z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (41) Na podstawie powyższego potwierdza się niniejszym motywy od 14 do 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. Produkt podobny

- (42) Jako że nie otrzymano żadnych uwag w odniesieniu do wniosków, o których mowa w motywie 27 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ustalenia tymczasowe w odniesieniu do produktu podobnego są niniejszym potwierdzone.

4. KONTROLA WYRYWKOWA

- (43) Przy braku jakichkolwiek innych uwag dotyczących kontroli wyrywkowej, niniejszym potwierdza się motywy 28 – 30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (44) Czterech producentów, o których mowa w motywie 29 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, uważani za reprezentatywnych dla przemysłu unijnego jak określono w motywie 77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, są nadal określani jako „reprezentatywni producenci unijni”.

5. DUMPING

- (45) Tylko jedna chińska grupa współpracująca (APP, producent eksportujący) przedstawiła uwagi dotyczące dumpingu w następstwie wprowadzenia środków tymczasowych.

5.1. Traktowanie na zasadach rynkowych (MET)

- (46) W odniesieniu do kryterium 1, grupa APP twierdziła, że argumenty Komisji opierały się jedynie na domniemanej niemożności sprawdzenia płatności. Argumentowano również konsekwentnie, że metody zastosowane przez stronę są zgodne z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości (MSR).
- (47) Argumenty te należało odrzucić. W tym względzie zauważa się, że dochodzenie wskazało, że nie było możliwe ustalenie istnienia płatności dokonanych z tytułu przeniesienia udziałów przedsiębiorstw ani dowodów dotyczących kosztów nakładów najważniejszego surowca. W odniesieniu do stosowanych praktyk księgowych zauważa się, że stosowane metody nie były zgodne z MSR (kompensacje i ujawnianie informacji na temat podmiotów powiązanych).
- (48) W odniesieniu do kryteriów 1 i 2 grupa APP stwierdziła, że Komisja odrzuciła w sposób ogólnikowy opinię renowanej firmy doradztwa księgowego jako nieistotną. Doprowadziło to do niedopuszczalnego odrzucenia niezależnej opinii świadków, a więc do naruszenia prawa APP do sprawiedliwego procesu. APP argumentowała, że w opinii jej doradców księgowych, analiza Komisji dotycząca praktyk i zasad księgowych zawiera błędy i że niektóre z poruszanych przez Komisję kwestii nie były istotne.
- (49) Zarzuty APP nie były poparte żadnymi dowodami i musiały zostać odrzucone. W tej kwestii należy zauważyć, że doradcy księgowi, o których mowa w powyższym motywie, nie wydają się polemizować z faktami stwierdzonymi w niniejszym dochodzeniu, lecz raczej starali się przedstawić analizę niektórych podstawowych zasad księgowych, mianowicie zasadę ostrożności, zasadę rachunkowości memoriałowej, zasadę wiernego odzwierciedlenia oraz zasadę istotności. Należy zauważyć, że doradcy ci byli nieobecni w czasie weryfikacji na miejscu przeprowadzonej przez Komisję w ChRL, podczas której Komisja uzyskała wiedzę z pierwszej ręki o obecnych praktykach APP istotnych dla oceny MET. Komisja wyjaśniła stronie szczegółowo i na piśmie zauważone niedociągnięcia oraz ich związek z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Interpretacja tych zasad, przedstawiona przez firmę doradczą, nie była wystarczająco uzasadniona ani poparta dowodami; nie zgadzała się również z ustalonymi faktami. Dowody w tej sprawie potwierdziły rzeczywistość, że wyżej wymienione zasady księgowości nie były respektowane.
- (50) APP twierdziła, że jej prawa podstawowe zostały naruszone. Argumentowano, że ciężar dowodu, spoczywający na stronie podczas dochodzenia dotyczącego MET i wymagany przez Komisję był za duży.

- (51) Argumenty te należało odrzucić. W kwestii tej należy zauważyć, że Komisja przekazała APP pełne informacje dotyczące rodzaju informacji wymaganych w przypadku przyznania MET i starała się o weryfikację na każdym etapie procedury wszelkich informacji przedkładanych przez stronę. Fakt, iż informacja dostarczona przez stronę nie potwierdza zgodności jej metod księgowości z MSR nie implikuje istnienia zbyt dużego ciężaru dowodu. MET jest wyjątkiem od normalnego reżimu dla przedsiębiorstw mających swą siedzibę w państwach, których gospodarka nie jest gospodarką rynkową, i w takich wypadkach strony są proszone o zwyczajne wykazanie zgodności z wymogami określonymi w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Niespełnienie jednego z kryteriów wystarcza, aby usprawiedliwić odmowę przyznania MET. W tym konkretnym postępowaniu dochodzenie wykazało, że APP nie była w stanie wykazać, że spełniła wymogi zawarte w kryterium 2.
- (52) APP twierdziła również, że ocena dotycząca przyznania MET nie była obiektywna. Twierdziła również, że na decyzję o przyznaniu MET mogła wpłynąć wiedza Komisji o wpływie odmowy MET na margines dumpingu grupy.
- (53) Ponadto twierdzenia te są bezpodstawne i dlatego musiały zostać odrzucone. Nie ma również wskazań, że na decyzję dotyczącą MET miała wpływ wiedza Komisji o wpływie odmowy MET na margines dumpingu grupy. Analiza dotycząca MET jest analizą techniczną spełnienia pięciu wyraźnych kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i analiza dotycząca MET przedstawiona przez Komisję została przeprowadzona na podstawie kryteriów MET i bez brania pod uwagę wpływu wyników tej analizy na możliwy margines dumpingu producenta eksportującego. W odniesieniu do tej kwestii należy przypomnieć, że harmonogram różnych etapów weryfikacji na miejscu oraz różnice w harmonogramie (formularze wniosku o MET, kwestionariusze antydumpingowe, dane państwa analogicznego, sprzedaż eksportowa poprzez unijne podmioty powiązane) wraz z okresami, podczas których strony udzielały odpowiedzi na pytania i kolejno zmieniały swoje późniejsze oświadczenia wykazuje, że Komisja nie była w stanie ustalić, jakie skutki dla ewentualnego dumpingu strony w czasie ujawnienia MET będzie miała decyzja dotycząca MET. APP do ostatniej chwili oczekiwała ze złożeniem nowych informacji i zmianą informacji już znajdujących się w dokumentacji, więc nie można zakładać, że Komisja byłaby w stanie obliczyć marginesu dumpingu na podstawie informacji, których nie posiadała.
- (54) APP argumentowała również, że Komisja nie musiała w pełni zweryfikować odpowiedzi strony, aby otrzymać szczegółowy obraz danych włączonych do odpowiedzi strony na kwestionariusz dotyczący antydumpingu i że istnieją podejrzenia, że Komisja dysponowała wszystkimi danymi, koniecznymi do obliczenia marginesu dumpingu.
- (55) Argument ten musiał zostać odrzucony. Należy zauważyć w tym względzie, że zgodnie z przepisami art. 16 rozporządzenia podstawowego, Komisja zweryfikowała wszystkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony, aby otrzymać reprezentatywne ustalenia. Ustalenia powstałe w wyniku dochodzenia były oparte na zweryfikowanych faktach podczas pewnego okresu, rozciągającego się na cztery miesiące, a nie na czystych podejrzeniach lub jakichkolwiek niezweryfikowanych stwierdzeniach czy domniemaniach.
- (56) APP twierdziła, że kryteria przyznania MET powinny być interpretowane w świetle ich celu, mianowicie zapewnienia, że ceny są wynikiem normalnych sił rynkowych. Należy zauważyć w tym względzie, że cel kryteriów przyznania MET jest wyraźnie określony w art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego i że Komisja zastosowała te jasno określone reguły wobec APP, analizując jej wnioski o przyznanie MET.
- (57) APP twierdziła również, że w ocenie dotyczącej MET były niedociągnięcia, biorąc pod uwagę to, że weryfikacja odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy doprowadziła do ustalenia „wiarygodnego” kosztu produkcji, zaś punkty oceny dotyczącej MET do braku możliwości ustalenia płatności za nakłady.
- (58) Ta interpretacja ustaleń musi zostać odrzucona jako błędna. Przypomina się, że w rozporządzeniu podstawowym istnieje wyraźny warunek, iż aby otrzymać MET, i, w związku z tym, zdobyć wiarygodność i stosować dane przekazane przez producenta eksportującego dotyczące cen i kosztów celem ustalenia wartości normalnej, przedsiębiorstwo musi w sposób satysfakcjonujący wykazać, że spełnia kryteria zdefiniowane w art. 2 ust. 7 lit. c). Gdyby wyżej wymieniony wniosek APP został przyjęty, sprowadziłoby się to do pominięcia ustaleń oceny dotyczącej MET oraz przepisów art. 2 ust. 7 lit. c), poprzez wykorzystanie innego rodzaju informacji zebranych do innego celu. Nie jest to zgodne z przepisami rozporządzenia podstawowego.
- (59) Przypomina się, że w przypadku APP ustalono, że dwóch z czterech powiązanych producentów eksportujących produkuje jedynie tekturę wielowarstwową. Biorąc pod uwagę fakt, że papier wielowarstwowo jest wyłączony z zakresu produktu, jak potwierdzono w motywach 40 i 41 powyżej, stwierdza się, że ustalenia dotyczące MET w odniesieniu do dwóch powiązanych producentów eksportujących produkujących jedynie wielowarstwową tekturę w ramach grupy APP nie są istotne dla niniejszego postępowania.
- (60) Wobec braku innych uwag dotyczących MET, motywy od 31 do 51 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- ## 5.2. Indywidualne traktowanie (IT)
- (61) Przy braku jakichkolwiek innych uwag w sprawie IT niniejszym potwierdza się motywy od 52 do 55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.3. Wartość normalna

5.3.1. Państwo analogiczne

- (62) Żadna ze stron nie zakwestionowała wyboru USA jako państwa analogicznego do poczynienia ostatecznych ustaleń.
- (63) Przy braku jakichkolwiek uwag w sprawie wyboru państwa analogicznego niniejszym potwierdza się motywy 56 – 63 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3.2. Określenie wartości normalnej

- (64) Należy przypomnieć, że wartość normalną obliczono na podstawie danych przekazanych przez jedynego współpracującego producenta z państwa analogicznego (tj. z USA). Wartość normalna została więc określona na podstawie cen sprzedaży krajowej jednego producenta produktu podobnego z USA. W OD producent ten wyprodukował i sprzedał na rynku USA znaczącą większość rodzajów produktu podobnego.
- (65) APP stwierdziła, że Komisja nie przedłożyła koniecznych informacji związanych z wartością normalną w państwie analogicznym, takich jak porównywalność produktów, reprezentatywność, struktura kosztów, sprawiedliwe mechanizmy porównań i dostosowania.
- (66) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone. W odniesieniu powyższego należy zauważyć, że, jak wyjaśniono w motywie 9 powyżej, Komisja dostarczyła stronie wszystkich istotnych informacji dotyczących danych wykorzystanych do obliczenia wartości normalnej, które mogły zostać ujawnione bez naruszenia przepisów art. 19 rozporządzenia podstawowego, tj. zapewniając jednocześnie, że wszelkie poufne dane przedłożone przez jedynego producenta z USA są traktowane jako dane poufne i nie są ujawniane innym stronom. Informacja przedłożona producentowi eksportującemu miała znaczenie i dała mu możliwość zrozumienia metodyki wykorzystanej zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (67) Przy braku jakichkolwiek innych uwag niniejszym potwierdza się motywy od 64 do 67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.4. Cena eksportowa

- (68) APP argumentowała, że sprzedaż eksportowa jednego z jej przedsiębiorstw współpracującego przy dochodzeniu nie powinna być pominięta przy obliczaniu marginesu dumpingu, nawet jeśli nie ma odpowiadających produktów. Argumentowała również, że wielkość eksportu tego przedsiębiorstwa nie była mała lecz istotna.
- (69) W odniesieniu do tych twierdzeń należy zauważyć, że uwzględniono wartość sprzedaży w odniesieniu do przedmiotowych transakcji przy ustalaniu cen eksportowych, lecz nie można było ustalić wartości normalnej dla tych transakcji, gdyż nie było porównywalnych typów produktu w państwie analogicznym i nie można było

dokonać porównania. W odniesieniu do wielkości wywozu tego konkretnego przedsiębiorstwa zauważa się, że przedstawia ona jedynie niewielką część łącznej wielkości sprzedaży eksportowej APP i poziom jej cen okazał się zgodny z ogólnym poziomem cen eksportowych APP. Należy w końcu zauważyć, że duża większość transakcji eksportowych została wykorzystana do celów ustalenia czy wywóz odbywał się po cenach dumpingowych czy nie, tj. tych transakcji, które oferowały całkowitą zgodność z wartością normalną ustaloną w państwie analogicznym. Twierdzenia APP, dotyczące ceny eksportowej, musiały zostać odrzucone, jako że nie mogą zakwestionować ustalenia szkodliwego dumpingu, gdyż podstawa obliczenia jest wyraźnie reprezentatywna. Fakt, iż odpowiednia wartość normalna w państwie analogicznym niekoniecznie istnieje dla każdej transakcji eksportowej, jest nierozłącznie związany z takim ustaleniem.

- (70) APP stwierdziła również, że wyżej wymieniona sprzedaż eksportowa powinna być wykorzystana do obliczenia marginesu dumpingu, jako że organ prowadzący dochodzenie ma możliwość określenia podobnych typów produktu wykorzystanych do obliczenia wartości normalnej, dopasowania cen eksportowych do wartości normalnej lub skonstruowania wartości normalnej celem porównania z wyżej wymienioną sprzedażą eksportową.
- (71) Twierdzenia te musiały zostać odrzucone, jako że w państwach analogicznych nie istniały typy produktu, które byłyby wystarczająco podobne do produktów eksportowanych, aby pokryć różnice dostosowaniem z tytułu różnic w charakterystycznych cechach fizycznych. Nie było również możliwe skonstruowanie wartości normalnej dla takich typów produktu. Nie było możliwe określenie podobnych typów produktu w innych transakcjach zrealizowanych przy wartościach normalnych, ani nie istniała żadna podstawa do wykonania dostosowań lub skonstruowania wartości normalnej w inny sposób przy wykorzystaniu sprzedaży, ogólnych wydatków na administrację i założeń zysku.
- (72) APP wniosła o wyjaśnienia dotyczące uzasadnionej marży zysku wykorzystanej do skonstruowania ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (73) W odniesieniu do powyższego zauważa się, że Komisja przyjrzała się ponownie tej kwestii po uzyskaniu nowych informacji. Przypomina się, że jak wyjaśniono w motywie 71 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wykorzystano racjonalną wartość zysku, o wiele niższą niż docelowy zysk przemysłu unijnego. Komisja przejrzała dostępne dane i zmniejszyła wartość marży zysku wykorzystaną przy konstruowaniu ceny eksportowej do wartości równej średniej ważonej wartości zgłoszonej przez wielu niepowiązanych importerów unijnych produktu objętego postępowaniem, tj. 4,5 %.
- (74) Wobec braku innych uwag, motywy od 68 do 71 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w postaci zmienionej powyżej, zostają niniejszym potwierdzone.

5.5. Porównanie

- (75) APP twierdziła, że nie rozumie podstawy obliczeń niektórych dostosowań w odniesieniu do wartości normalnej (mianowicie typu dostosowań i ich wpływu na wartość normalną) i ceny eksportowej (mianowicie zastosowanej metodyki i przeprowadzonych obliczeń, które umożliwiły otrzymanie pewnych proporcji).
- (76) W odniesieniu do dostosowań wartości normalnych, jak wyjaśniono w motywach 9 i 66 powyżej, Komisja udostępniła APP wszystkie istotne dane, które mogły zostać udostępnione, uwzględniając przepisy dotyczące poufności zawarte w rozporządzeniu podstawowym. Komisja zapytała również stronę współpracującą w państwie analogicznym, czy istnieje możliwość ujawnienia dalszych informacji dotyczących dostosowań, tak aby zwiększyć przejrzystość. Po otrzymaniu zgody od producenta w państwie analogicznym, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, APP otrzymała bardziej szczegółowe informacje związane z dostosowaniem wartości normalnej.
- (77) W odniesieniu do dostosowań cen eksportowych wszystkie elementy zostały przekazane APP. W następstwie wniosku APP strona otrzymała wyjaśnienia dotyczące dostosowania ceny eksportowej po ujawnieniu tymczasowych ustaleń.
- (78) Przy braku jakichkolwiek innych uwag niniejszym potwierdza się motyw 72 i 73 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.6. Margines dumpingu

- (79) Nie przedstawiono żadnych istotnych uwag dotyczących marginesu dumpingu. Wobec braku innych uwag, motyw 74 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.
- (80) Uwzględniając zmienioną wartość marży zysku wykorzystaną przy konstruowaniu ceny eksportowej dla APP i na podstawie metodyki określonej w motywach 31 do 73 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ostateczny margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem wynosi:

Producent eksportujący	Margines dumpingu
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, miasto Zhenjiang, prowincja Jiangsu, ChRL	43,5 %
Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, miasto Suzhou, prowincja Jiangsu, ChRL	43,5 %
Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	63 %
Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	63 %

- (81) Na podstawie faktów określonych w motywie 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ustalono ogólnokrajowy ostateczny margines dumpingu dla ChRL przy zastosowaniu ostatecznego marginesu dumpingu ustalonego w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw posiadających najwyższą indywidualną stawkę cła, tj. 63 %. Wobec braku innych uwag, motyw 76 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

6. PRODUCENCI UNIJNI

- (82) Rząd ChRL twierdził, iż istnieje domniemanie, że jeden z reprezentatywnych producentów jest powiązany z chińskim przedsiębiorstwem i w związku z tym powinien zostać wyłączony z definicji przemysłu unijnego. Dochodzenie wykazało jednak, że produkty produkowane przez chińskie przedsiębiorstwo, o którym mowa, nie są produktem objętym postępowaniem. Związek ten nie ma zatem żadnego wpływu na analizę szkody ani na włączenie tego producenta unijnego do definicji przemysłu unijnego.
- (83) Wobec braku dalszych uwag dotyczących produkcji unijnej, motyw 77 do 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7. SZKODA

7.1. Konsumpcja w Unii

- (84) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii, motyw 80 do 82 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.2. Przywóz do Unii z ChRL

- (85) Wobec braku uwag dotyczących przywozu do Unii z ChRL, motyw 83 do 84 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.2.1. Podcięcie cenowe

- (86) Aby zapewnić spójność podejścia do obliczania dumpingu, podcięcia cenowego i zaniżania cen oraz z powodów wymienionych w motywach od 68 do 71, skorygowano obliczenie podcięcia cenowego, aby wykluczyć sprzedaż eksportową przedsiębiorstwa w ramach grupy jednego ze współpracujących producentów eksportujących.
- (87) Na podstawie zmienionego zbioru danych użytych do obliczeń oraz z powodu niewielkiej korekty obliczeń, stawka podcięcia cenowego w motywie 87 została nieznacznie skorygowana. Przywóz po cenach dumpingowych doprowadził do podcięcia cen producentów unijnych średnio o 7,6 % w OD.

7.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego i reprezentatywnych producentów unijnych

7.3.1. Uwagi wstępne

- (88) Jeden ze współpracujących chińskich producentów eksportujących (APP) twierdził, że analiza szkody powinna zostać przeprowadzona na poziomie odpowiednio zdefiniowanego przemysłu unijnego, który powinien zostać ograniczony do producentów unijnych, którzy wspierają skarżącego i współpracują przy dochodzeniu. Producent ten sugeruje, że wnioski dotyczące istotnej szkody byłyby inne, gdyby niektóre wskaźniki, takie jak udział w rynku, były ustalone na poziomie tego przemysłu unijnego „zdefiniowanego w odpowiedni sposób”. Rząd ChRL skomentował, że analiza szkody nie została przeprowadzona w sposób spójny i wyczerpujący dla wszystkich wskaźników szkody dotyczących skarżącego i całości przemysłu unijnego.
- (89) Po pierwsze, należy zauważyć, że oświadczenia tego producenta wydają się być sporządzone na podstawie wskaźników obliczonych na podstawie zestawów danych i informacji różniących się od tych ustanowionych podczas dochodzenia i przedstawionych poniżej oraz w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Wnioski te oparte są zatem na błędnych faktach, więc nie mają znaczenia.
- (90) Po drugie, Komisja ma w zwyczaju dokonywać oceny wskaźników makroekonomicznych umożliwiających określenie szkody poniesionej na poziomie przemysłu unijnego jako całości, jak wyjaśniono to w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W niniejszym dochodzeniu przemysł unijny został zdefiniowany na poziomie producentów unijnych, których produkcja stanowi całość produkcji unijnej (motyw 77 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), niezależnie od tego, czy popierają oni skargę i czy współpracowali podczas dochodzenia. Uwzględniając tę szeroką definicję, twierdzenie producenta eksportującego o „nieodpowiednim” zdefiniowaniu przemysłu unijnego zostaje odrzucone.
- (91) Wskaźniki mikroekonomiczne analizowane są na poziomie reprezentatywnych producentów unijnych niezależnie od tego, czy popierają oni wniosek. Reprezentatywni producenci stanowili 58 % produkcji unijnej. Żaden inny producent unijny nie wystąpił z twierdzeniem, że wnioski Komisji dotyczące wskaźników mikroekonomicznych byłyby niewiarygodne lub nieuzasadnione. W związku z tym nie ma powodu, aby kwestionować ustalenia dokonane na podstawie informacji przedstawionych jedynie przez reprezentatywnych producentów unijnych.
- (92) Otrzymano dalsze uwagi dotyczące poziomu współpracy jednego z reprezentatywnych producentów unijnych.
- (93) Twierdzono, że jeden z reprezentatywnych producentów unijnych współpracował jedynie częściowo, jako że istniało domniemanie, że był powiązany z innym producentem, który nie współpracował przy dochodzeniu. W odniesieniu do tych przedsiębiorstw istniało domniemanie, że są one powiązane poprzez umowy przejściowe
- zawarte podczas nabycia przez współpracującego producenta unijnego segmentu branżowego cienkiego papieru powleczonego od drugiego producenta. Domniemywa się, że w konsekwencji umów przejściowych współpracujący producent unijny kontroluje niektóre z fabryk papieru, które pozostały własnością częściowo nabytego producenta. W celu wsparcia wysuniętego przez siebie twierdzenia producent eksportujący odniósł się do decyzji Komisji ⁽¹⁾, w której w czasie dokonywania przejęcia badano, czy transakcja powinna zostać uznana za przejęcie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw ⁽²⁾.
- (94) Wniosek ten został już omówiony w motywie 91 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Przypomina się, że w umowach przejściowych, o których mowa, nie wykazano istnienia żadnego związku między przedsiębiorstwami, mogącego wykraczać poza normalne relacje biznesowe między nabywcą i sprzedawcą. W szczególności warunki umów przejściowych mają na celu zarządzanie sprzedażą papieru powleczonego w okresie przejściowym. Zgodnie z tymi warunkami producent unijny pełni jedynie funkcje podobne do tych pełnionych przez przedstawiciela handlowego w okresie przejściowym. Ponadto w swoich skonsolidowanych, zbadanych sprawozdaniach finansowych oraz w przedstawionych przez siebie odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu producent ten zgłosił przychód z prowizji uzyskany w czasie, w którym działał jako przedstawiciel przedmiotowych fabryk papieru; producent unijny nie przyznał się do żadnego tytułu własności, a w związku z tym żadnych kosztów, związanych z tymi fabrykami papieru.
- (95) Zgodnie ze wspomnianą wyżej decyzją Komisji transakcję między przedsiębiorstwami uznano za przejęcie przez producenta unijnego części działalności prowadzonej przez inne przedsiębiorstwo, nie zaś za przejęcie samego przedsiębiorstwa. W decyzji nie wskazano, że przedsiębiorstwa powinny być uznawane za jeden podmiot po dokonaniu przejęcia; w szczególności nie powstała spółka joint venture między tymi przedsiębiorstwami. Należy również zauważyć, że zakres geograficzny zbadany we wspomnianej wyżej decyzji obejmował EOG, a nie UE. Warto zwrócić również uwagę na fakt, że w decyzji Komisji nie zbadano kwestii powiązania między przedmiotowymi przedsiębiorstwami w rozumieniu przepisów art. 143 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego kodeksu celnego ⁽³⁾.
- (96) W odniesieniu do tej kwestii nie istnieją zatem żadne powody do ponownego rozważenia tymczasowych wniosków, tj. że wspomniane dwa przedsiębiorstwa nie są ze sobą powiązane w rozumieniu przepisów art. 143 przepisów wykonawczych do Wspólnotowego kodeksu celnego, i że przedmiotowy producent unijny współpracował w pełni w ramach dochodzenia.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 31 października 2008 r. uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem (Sprawa COMP/M.5283 - SAPPI / M-REAL) zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 (Dz.U. C 324 z 19.12.2008, s. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

- (97) Producent eksportujący twierdził również, że każde z powiązanych przedsiębiorstw producentów unijnych powinno było wypełnić oddzielnie odpowiedź na kwestionariusz, jako że są oddzielnymi podmiotami prawnymi. Producent eksportujący wysunął zarzut dyskryminacji ponieważ wymagano od niego dostarczenia oddzielnego wniosku o przyznanie MET dla każdego podmiotu wewnątrz grupy.
- (98) Zauważa się, że w przypadku wniosków o przyznanie MET na grupie przedsiębiorstw spoczywa ciężar dowodu wykazania, że wszystkie przedsiębiorstwa grupy spełniają kryteria przyznania MET, jako że określenie, czy MET powinien zostać przyznany, zależy od grupy. W przypadku kwestionariuszy dla producentów unijnych celem jest określenie, czy istotna szkoda ponoszona przez przemysł unijny (jako całość) istnieje podczas OD. Zarzut dyskryminacji nie uwzględnia wyraźnej różnicy istniejącej między celem dochodzenia w sprawie szkody a celem ustalenia MET.
- (99) W każdym razie w przypadku przedmiotowego producenta unijnego uznano, że jedna odpowiedź na kwestionariusz wystarczy, aby umożliwić istotną analizę aspektów szkody. W odpowiedzi zawarto szczegółowy podział informacji na jednostkowe fabryki papieru, a wszystkie konieczne dane związane ze wszystkimi powiązanymi producentami/sprzedawcami produktu podobnego mogły zostać zweryfikowane podczas wizyt weryfikacyjnych.
- (100) W późniejszym oświadczeniu producent eksportujący twierdził również, że to samo przedsiębiorstwo nie współpracowało w pełni, jako że wypełniło swój kwestionariusz w imieniu nieistniejącego podmiotu i że zbadane sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa nie odzwierciedlają danych przekazanych w odpowiedzi na kwestionariusz. Wnioski zawarte w poprzednim motywie są również istotne w tym względzie.
- (101) Dlatego wnioski w motywach od 88 do 91 nie ulegają zmianie.
- 7.3.2. *Dane dotyczące przemysłu unijnego (wskaźniki makroekonomiczne)*
- (102) Rząd ChRL argumentował, że dane makroekonomiczne wykorzystane do analizy są niepełne i niedokładne, więc nie mogą zostać wykorzystane jako konkretny dowód zaistnienia istotnej szkody.
- (103) Weryfikacja przeprowadzona na miejscu w siedzibie skarżącego potwierdziła, że dane wykorzystane do ustalenia wskaźników makroekonomicznych były bezpośrednio zebrane od producentów unijnych stanowiących około 98 % całości produkcji unijnej i są wystarczająco szczegółowe, aby określić informacje o produkcji objętym postępowaniem. Wykorzystane hipotezy lub szacunki zostały poczynione na podstawie uzasadnionych i słusznych metod, tj. zwoje przeznaczone do cięcia nie zostały uwzględnione z powodu ich wyraźnie nieznaczących ilości, potwierdzonych w ich proporcji w całkowitej wartości sprzedaży reprezentatywnych producentów unijnych. Twierdzenie to musiało więc zostać odrzucone.
- (104) Producent eksportujący twierdził, że udział w rynku producentów unijnych powinien również obejmować przywóz pochodzący ze Szwajcarii, jako że pochodzi on z fabryki papieru będącej własnością jednego z reprezentatywnych producentów unijnych.
- (105) Dochodzenia antydumpingowe obejmują swoim zakresem Unię Europejską. Dlatego też zarzut ten musiał zostać odrzucony.
- (106) Twierdzono też, że udział w rynku skarżącego istotnie wzrósł w okresie badanym.
- (107) Udział w rynku jest makro wskaźnikiem analizowanym na poziomie całego przemysłu unijnego, a nie na poziomie skarżących. Po drugie, oświadczenie dotyczące udziałów w rynku skarżącego oparte jest na błędnych faktach.
- (108) Wobec braku dalszych uwag w tym względzie tymczasowe ustalenia w motywach od 92 do 98 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- 7.3.3. *Dane dotyczące reprezentatywnych producentów unijnych (wskaźniki mikroekonomiczne)*
- (109) Producent eksportujący oświadczył, że analiza szkody jest nieprawidłowa z powodu faktu, że informacja o fabrykach papieru, które zostały nabyte przez producenta unijnego, o którym mowa w motywie 93, nie była włączona do analizy wskaźników mikroekonomicznych na lata 2006-2008.
- (110) Zgodnie z argumentami przedstawionymi przez tę stronę wskaźniki mikroekonomiczne zostały dopasowane, aby umożliwić pełne porównanie tendencji w tym okresie, wyłączony przy tym informację o nabytych fabrykach papieru w okresie poddanym badaniu.
- (111) Zgodnie ze zmienionym zakresem danych wykorzystanych do analizy sytuacji ekonomicznej reprezentatywnych producentów unijnych, jak wyjaśniono w uprzednim motywie, wskaźniki mikroekonomiczne są ostatecznie ustanowione w sposób następujący:

7.3.3.1. Średnie ceny jednostkowe reprezentatywnych producentów unijnych

- (112) Pomimo nieznacznie zmienionych liczb podstawowa tendencja i ustalenia zawarte w motywie 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzające, że ceny cienkiego papieru powleczonego pozostały na niezmiennym poziomie przez lata, zostają potwierdzone.

Tabela 5

Ceny producentów unijnych

Ceny producentów unijnych	2006	2007	2008	2009/OD
Średnia cena (EUR/tona)	692	717	691	699
Wskaźnik	100	104	100	101

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

7.3.3.2. Zapasy

- (113) Zapasy stanowiły około 10 % wielkości produkcji w OD. W okresie badanym, zwłaszcza w latach 2006 i 2007, a później od 2008 r. do OD, reprezentatywni producenci unijni zwiększyli swój poziom zapasów o 10 %. Szczególnie zbiegło się to z gwałtownym wzrostem taniego przywozu po cenach dumpingowych z ChRL.

Tabela 6

Zapasy

Zapasy	2006	2007	2008	2009/OD
Zapasy (tony)	278 265	298 547	296 387	306 588
Wskaźnik	100	107	107	110

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

7.3.3.3. Zatrudnienie, wynagrodzenie i wydajność

Tabela 7

Zatrudnienie

Zatrudnienie	2006	2007	2008	2009/OD
Zatrudnienie – ekwiwalent pełnego czasu pracy (EPC)	7 756	7 487	7 207	6 197
Wskaźnik	100	97	93	80
Koszty pracy (EUR/EPC)	54 053	54 948	57 026	58 485
Wskaźnik	100	102	105	108
Wydajność (jednostka/EPC)	453	478	486	484
Wskaźnik	100	106	107	107

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

- (114) Ze względu na zamykanie fabryk papieru i konsolidację reprezentatywnych producentów unijnych liczba zatrudnionych w okresie badanym uległa znacznemu zmniejszeniu – o 20 % (prawie 1 600 miejsc pracy). Przyrost wydajności osiągnięto poprzez podniesienie i utrzymanie wysokiej produkcji na pracownika, nawet w czasie licznych zwolnień. Koszty pracy rosły równomiernie: w okresie badanym łączny wzrost wyniósł 8 %.

- (115) Wnioski przedstawione w motywie 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych są więc nadal poparte nieznacznie zmienionymi liczbami.

7.3.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji

Tabela 8

Rentowność

	2006	2007	2008	2009/OD
Rentowność	- 1,08 %	- 0,20 %	- 2,49 %	2,88 %
Zmiana (100=2006)		+ 0,88 %	- 1,41 %	+ 3,95 %
Przepływy środków pieniężnych (w tys. EUR)	260 047	211 036	172 570	336 753
Wskaźnik	100	81	66	129
Inwestycje (w tys. EUR)	151 900	151 027	127 845	87 875
Wskaźnik	100	99	84	58
Zwrot z inwestycji	- 0,73 %	- 0,54 %	- 2,73 %	0,39 %
Zmiana (100=2006)		+ 0,19 %	- 2,00 %	+ 1,12 %

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz.

- (116) Wskaźnik rentowności w okresie badanym został poprawiony, aby dokładniej odzwierciedlać poziom rentowności. Zmiana nie miała jednak wpływu na podstawową tendencję dotyczącą rentowności. W latach 2006–2008 reprezentatywni producenci unijni ponieśli straty, a sytuacja finansowa zmieniła się na lepsze dopiero w 2009 r., kiedy światowa cena pulpy, będącej głównym surowcem, wyjątkowo uległa znacznemu spadkowi w wyniku pogorszenia koniunktury gospodarczej. Spadek cen pulpy (o - 19 %) uznano za nienaturalnie wysoki spadek, który przyczynił się bezpośrednio do poprawy sytuacji finansowej w OD. Należy zauważyć, że od OD ceny pulpy powróciły do poziomów sprzed OD.

- (117) Pomimo nieznacznej modyfikacji kwot, ustalenia dotyczące przepływów środków pieniężnych, inwestycji i zwrotu z inwestycji, przedstawione w motywach 104 i 105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostają niniejszym potwierdzone.

- (118) Producent eksportujący twierdził, że poprawa rentowności nie powinna być uważana za tymczasową sytuację spowodowaną nadzwyczajnym spadkiem kosztów surowców, jak wyjaśniono w motywie 107 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Na spadku kosztów skorzystali: wszyscy producenci lokalni i producenci chińscy, nie tylko skarżący, i dlatego postępy w rentowności nie były wyłącznie spowodowane spadkiem kosztów, lecz były raczej wynikiem zmiany polityki cenowej skarżących.
- (119) Producent eksportujący twierdził ponadto, że rentowność powodowana jest cenami cienkiego papieru powlekanego, a nie ceną pulpy. Stwierdzono zresztą, że kiedy ceny pulpy drastycznie spadły w 2009 r., ceny cienkiego papieru powlekanego utrzymały się na tym samym poziomie, a w konsekwencji wzrosły zyski. Dlatego biorąc pod uwagę, że poziom cen pozostał niezmienny, nie można porównać cen i rentowności w tym określonym okresie.
- (120) Wskaźnik rentowności jest analizowany na poziomie reprezentatywnych producentów unijnych, a nie na poziomie skarżących, jak sugerowała strona. Analiza zebranych informacji wykazała bezpośredni związek między nadzwyczajnym spadkiem cen pulpy, głównego surowca oraz zwiększoną rentownością, do której przyczyniła się stabilność cen produktów gotowych. Nawet jeśli było tak w przypadku innych producentów na rynku, nie wpływa to na fakt, iż ta tymczasowa poprawa rentowności spowodowana jest nadzwyczajnym spadkiem cen surowców w OD.
- #### 7.3.3.5. Zdolność do pozyskiwania kapitału
- (121) Ustalenia dotyczące zdolności reprezentatywnych producentów do pozyskiwania kapitału przedstawione w motywie 106 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały niniejszym potwierdzone.
- #### 7.4. Wnioski dotyczące szkody
- (122) Jeden producent eksportujący i rząd ChRL stwierdzili, że nie było konkretnych dowodów na to, iż skarżący producenci unijni ponieśli istotną szkodę. Przeciwnie, skarżący wykazali wszędzie stabilne wyniki gospodarcze i zwiększoną rentowność w OD.
- (123) Po pierwsze, stan przemysłu unijnego jest analizowany na poziomie reprezentatywnych producentów unijnych a nie na poziomie skarżących, jak sugerowały te strony.
- (124) Po drugie, jak zauważono już w motywach 89 i 107 powyżej, oświadczenia tych stron wydają się być sporządzone na podstawie wskaźników obliczonych na podstawie zestawów danych i informacji różniących się od tych ustanowionych podczas dochodzenia i przedstawionych powyżej oraz w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym wnioski te są oparte na fałszywych faktach. Ponadto analiza stron nie była spójna, gdyż wykorzystano dwa różne zestawy danych dla wskaźników makro- i mikroekonomicznych.
- (125) Ponadto twierdzono również, że poprawa rentowności powinna być uznana również za konsekwencję wysiłków restrukturyzacyjnych przemysłu, łącznie z redukcją produkcji, zatrudnienia i zwiększoną wydajnością. W takim przypadku te ostatnie czynniki nie mogą zostać uznane za jedyne wskaźniki szkody, lecz wszystkie wskaźniki szkody powinny być rozważane jako całość.
- (126) W art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego znajduje się wykaz czynników ekonomicznych i wskaźników, które należy przeanalizować w ramach oceny wpływu przywozu po cenach dumpingowych na przemysł unijny. W art. 3 ust. 5 wyraźnie zaznaczono, że wykaz czynników nie jest wyczerpujący, a żaden z tych czynników brany pod uwagę osobno lub łącznie nie musi stanowić decydującej wskazówki. Jako że czynniki te muszą być ocenione pojedynczo, wnioski należy wyciągnąć z analizy wszystkich czynników.
- (127) Ogólnie wnioski producenta eksportującego i rządu ChRL przedstawione powyżej nie mają wpływu na wniosek wyciągnięty na etapie wprowadzania środków tymczasowych, który jest niniejszym potwierdzony, tj. że przemysł unijny odniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (128) Strony wielokrotnie wyraziły również opinię o możliwym zagrożeniu dalszą istotną szkodą w obliczu ogromnej rozbudowy potencjału przez chińskich producentów wspieranych polityką państwa i subsydiami. Zakres dochodzenia obejmował istnienie istotnej szkody, a nie zagrożenie dalszą istotną szkodą. Uwagi te nie mogą więc wpłynąć na ustalenia i musiały zostać odrzucone.
- (129) Biorąc pod uwagę powyższe, tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 107 – 111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- #### 8. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY
- (130) Komisja otrzymała wiele uwag w sprawie ustaleń tymczasowych dotyczących związku przyczynowego między dumpingiem i szkodą.
- ##### 8.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych
- (131) Ustalenia tymczasowe dotyczące wpływu przywozu po cenach dumpingowych zostały podważone przez kilka zainteresowanych stron. Głównym przytaczanym argumentem było to, że chiński przywóz nie wywarł znaczącego wpływu, jeżeli chodzi o wielkość i ceny. Argumentowano, że nie nastąpił gwałtowny wzrost przywozu z Chin, ale że wielkość tego przywozu wzrastała raczej stopniowo na przestrzeni lat i w związku z tym jego

wpływ był stosunkowo ograniczony; nie należy go zatem wyolbrzymiać przy ustalaniu szkody. Argumentowano również, że ceny chińskie, nawet jeśli były niższe od tych stosowanych przez przemysł unijny, nie miały żadnego wpływu na w miarę stabilne ceny przemysłu unijnego. Jeden ze współpracujących chińskich producentów eksportujących zakwestionował ustalenia Komisji, jakoby zaistniało tłumienie cen spowodowane chińskimi cenami. Wskazał on na fakt, że w 2009 r., kiedy chińskie ceny wciąż spadały, ceny przemysłu unijnego nie tylko odnotowały wzrost, lecz również umożliwiły przemysłowi unijnemu wygenerowanie zysku.

- (132) Kształtowanie się przywozu z Chin zostało szczegółowo przeanalizowane w motywach 84 i 114 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ustalono, że przywóz zwiększył się prawie trzykrotnie w okresie badanym, zwłaszcza w latach 2006-2007 (o +118 %) i od 2008 r. do OD (o +81 %). Wzrost wielkości nie może wobec tego zostać uznany za nieistotny.
- (133) Jeśli chodzi o ceny, przywóz z Chin przyczynił się do podcięcia cenowego reprezentatywnych producentów unijnych o 7,6 %, co uznane jest za znaczną wielkość na rynku, na którym przejrzystość cenowa jest wysoka. Jak odnotowano w motywie 112 powyżej, ceny reprezentatywnych producentów unijnych były rzeczywiście stabilne w okresie badanym, z wyjątkiem niezwykłego wzrostu w 2007 r., w którym to wywóz z Chin nie wzrósł. W 2009 r. producenci unijni mogli utrzymać ceny na stałym poziomie kosztem strat dalszych udziałów w rynku, a ich rentowność była efektem kombinacji stałych cen i zmniejszonych kosztów surowców.
- (134) Producent eksportujący twierdził, że przywóz cienkiego papieru powlekanego z ChRL nie ma wpływu na ceny przemysłu unijnego, gdyż nie jest on porównywalny z cienkim papierem powlekanym produkowanym i sprzedawanym przez reprezentatywnych producentów unijnych, jako że tylko 10 % sprzedaży reprezentacyjnych producentów unijnych zostało porównane celem określenia podcięcia i poziomu ceny niewyrządzającego szkody. Należy zauważyć, że określenia tego dokonuje się na podstawie w pełni porównywalnych produktów, których wszystkie cechy charakterystyczne są bezpośrednio porównywalne, tak aby zapewnić sprawiedliwe porównanie. Cienki papier powlekany produkowany przez chińskich i unijnych producentów jest jednak ogólnie produktem porównywalnym, jak stwierdzono w motywie 42, i konkuruje więc z sobą bezpośrednio na rynku unijnym.
- (135) Twierdzono ponadto, że ustalenie, iż rynek cienkiego papieru powlekanego jest rynkiem towarowym, który charakteryzuje wysoki stopień przejrzystości, jest nieprawdziwe, jako że producenci unijni sprzedają około połowę swoich produktów bezpośrednio użytkownikom końcowym. Niezgodnie z tym twierdzeniem reprezentatywni producenci unijni sprzedali większość swoich produktów poprzez sprzedawców, bezpośrednio

lub pośrednio (tzw. sprzedaż na zamówienie, kiedy produkty są bezpośrednio wysyłane do klienta, lecz proces zamówień i wystawiania rachunków odbywa się przez sprzedawcę). Rzeczywiście, sprzedawcy odgrywają główną rolę zarówno w magazynowaniu produktów jak i w zapewnianiu przejrzystości cenowej na rynku.

- (136) Biorąc pod uwagę powyższe, tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 113 – 117 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

8.2. Wpływ innych czynników

8.2.1. Rozwój konsumpcji na rynku unijnym i kryzys gospodarczy

- (137) Jeden ze współpracujących chińskich producentów eksportujących oraz rząd ChRL twierdzili, że spadek produkcji unijnej był konsekwencją globalnego kryzysu finansowego oraz ostrego spadku konsumpcji na rynku unijnym, o czym świadczyły negatywne tendencje wykazane przez sprzedaż krajową producentów unijnych, wykorzystanie mocy produkcyjnych, zatrudnienie i poziom zapasów i nie powinien być on przypisany przywózowi z Chin.

- (138) Na poparcie swojego twierdzenia rząd ChRL zacytował treść manifestu w sprawie konkurencyjności i zatrudnienia wydanego przez przemysł papierniczy i celulozowy w czerwcu 2009 r. („manifest”). Dokument ten dotyczy całego sektora przemysłu papierniczego oraz celulozowego i służy celom ogólnej polityki. Na podstawie informacji zawartych w tym dokumencie nie można wyciągnąć oddzielnych wniosków dotyczących produkcji i sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Nie jest w związku z tym możliwe stwierdzenie, czy oświadczenia lub ustalenia zawarte w manifestie rzeczywiście w pełni odnoszą się do produktu objętego postępowaniem. Ponadto w związku z tym, że w dochodzeniu nie stwierdzono istnienia silnego związku między kryzysem finansowym a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, argument ten należało odrzucić.

8.2.2. Ceny surowców

- (139) Nie przedstawiono żadnych nowych argumentów na rzecz ponownego rozpatrzenia wniosków przedstawionych w motywach od 120 do 122 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i w motywie 118 niniejszego rozporządzenia.

8.2.3. Wyniki reprezentatywnych producentów unijnych w zakresie wywozu

- (140) Zmiana wskaźnika mikroekonomicznego, jak wyjaśniono w motywie 110, wpłynęła na analizę wyników reprezentatywnych producentów unijnych w zakresie wywozu, powodując zmniejszenie ich sprzedaży eksportowej w badanym okresie o 16 %. Sprzedaż eksportowa stronom niepowiązanym, dokonana przez te przedsiębiorstwa, stanowiła 26 % całości ich sprzedaży.

(141) W przeciwieństwie do twierdzenia jednego producenta eksportującego kształtowanie się wywozu produktu objętego postępowaniem przez reprezentatywnych producentów unijnych zostało już omówione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych w motywach 123 do 124. Zmiana, o której mowa powyżej, nie wpływa na te wnioski, wyciągnięte na etapie wprowadzania środków tymczasowych.

(142) Przedstawione argumenty i dowody dotyczące wpływu wyników przemysłu unijnego w zakresie wywozu nie przyczyniły się do zmiany wniosków wyciągniętych na etapie wprowadzania środków tymczasowych.

8.2.4. Przywóz z innych państw trzecich

(143) Argumenty przedstawione w kwestii wpływu przywozu z innych państw trzecich zostały już omówione w motywach od 125 do 127 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8.2.5. Strukturalna nadwyżka mocy produkcyjnych

(144) Twierdzono, że istotna szkoda poniesiona przez producentów unijnych spowodowana jest strukturalną nadwyżką mocy produkcyjnych. Czynniki te zostały już omówione w motywie 128 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(145) Głównym argumentem przedstawionym w tym względzie jest to, że działania przemysłu unijnego w zakresie restrukturyzacji zakończyły się w 2009 r. konsolidacją dwóch dużych producentów, której natychmiastowym skutkiem była poprawa sytuacji przemysłu unijnego. Jak opisano w motywie 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych działania restrukturyzacyjne trwały od 2000 r. do OD. Pozytywny wpływ wspomnianej konsolidacji powinien być znaleźć odzwierciedlenie w lepszym wykorzystaniu mocy produkcyjnych, a przynajmniej stabilnej wielkości sprzedaży, lecz oba te wskaźniki uległy pogorszeniu w OD. Z drugiej strony ustalono, że poprawa rentowności przemysłu unijnego w OD wynikała głównie i bezpośrednio z wyjątkowego jednorazowego spadku cen pulpy. Wnioski zawarte w motywie 128 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mówiące o tym, że wysiłki restrukturyzacyjne przemysłu zostały osłabione przywozem po cenach dumpingowych, są utrzymane.

8.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(146) Na podstawie powyższego tymczasowe ustalenia, zawarte w motywach od 129 do 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dotyczące tego, że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, są utrzymane. Tymczasowe ustalenia dotyczące wpływu innych znanych czynników, które mogły być wyrządzić szkodę przemysłowi unijnemu, zostały również potwierdzone: czynniki te nie

doprowadzają do zerwania związku przyczynowego ustanowionego między przywozem po cenach dumpingowych z ChRL a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

9. INTERES UNII

9.1. Przemysł unijny

(147) Nie przedstawiono żadnych dalszych uwag ani informacji dotyczących interesu unijnych producentów, importerów i przedsiębiorstw handlowych. W związku z tym, ustalenia tymczasowe zawarte w motywach od 134 do 138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące interesu tych grup zostają niniejszym potwierdzone.

9.2. Importerzy i przedsiębiorstwa handlowe

(148) Nie przedstawiono dalszych uwag ani informacji dotyczących interesu importerów i przedsiębiorstw handlowych. W związku z tym, ustalenia tymczasowe zawarte w motywach od 139 do 143 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące interesu tych grup zostają niniejszym potwierdzone.

9.3. Użytkownicy

(149) Po publikacji środków tymczasowych ujawniły się trzy kolejne drukarnie oraz stowarzyszenie europejskich drukarni i wydawców. Twierdzili oni, że środki te mogą mieć negatywny wpływ na sektory niższego szczebla, ponieważ wzrost cen mógłby doprowadzić do przeniesienia produkcji sektora drukarskiego, co spowoduje wzrost przywozu materiałów drukowanych należących do rynku niższego szczebla. Na poparcie twierdzenia wskazano, że przywóz materiałów drukowanych należących do rynku niższego szczebla pochodzących z ChRL wzrósł szybko w ostatnich latach i najwyraźniej objął znaczną część rynku konsumpcji europejskiej wszystkich materiałów drukowanych.

(150) Twierdzono również, że wprowadzenie takich środków spowoduje niedobór dostaw na rynku i wydłużony czas dostawy dla użytkowników.

(151) Większość tych wniosków nie dotyczyła poszczególnych przedsiębiorstw i była podobna do uwag wyrażonych w dochodzeniu z etapu wprowadzania środków tymczasowych – zostały już one omówione w motywach 146 i 15) rozporządzenia w sprawie środków tymczasowych. Przypomina się, że współpraca drukarzy była ograniczona i na podstawie otrzymanych ograniczonych ilościowo informacji stwierdzono, że z powodu ich poziomu rentowności i udziału cienkiego papieru powleczzonego w ich kosztach, wzrost cen może rzeczywiście dotknąć drukarnie. Większość drukarni jednak nie nabywała lub nabywała w sposób ograniczony bezpośrednio papier chiński w OD, a ilość chińskiego papieru używanego przez drukarnie jest ogólnie niska, stąd bezpośredni wpływ ceł byłby nieznaczny. Większość drukarni stwierdziła, że ze względu na ich potrzeby w zakresie krótkiego czasu dostawy udział dostaw pochodzących bezpośrednio z państw trzecich pozostaje ograniczony.

(152) W odniesieniu do twierdzeń dotyczących materiałów drukowanych należących do rynku niższego szczebla pochodzących z CRL należy zauważyć, że statystyki dotyczące przywozu materiałów drukowanych obejmują szeroki zakres produktów, między innymi końcowe materiały drukowane, które nie są drukowane na cienkim papierze powleczonym. Na podstawie dostępnych informacji nie można było ocenić, która część produktów przywożonych z CRL jest drukowana na produkcie objętym postępowaniem, a która na innym rodzaju papieru. Z przedłożonych informacji wynika jednak, że materiały drukowane pochodzące z CRL obejmują głównie niektóre szczególne kategorie książek, książek dla dzieci, kalendarzy, opakowań i kartek okolicznościowych. Produkty zależne od terminowości, takie jak tygodniki lub miesięczniki oraz inny papier gazetowy, mogą być przywożone z CRL w bardziej ograniczonym stopniu z powodu czasu potrzebnego do ich transportu. Chociaż druk niektórych produktów drukowanych może bardziej sprzyjać przeniesieniu produkcji, istnieją rodzaje produktów, dla których bliskość i usługi mają podstawowe znaczenie, w związku z czym nie będą dotknięte zagraniczną konkurencją. Ponadto, nawet jeśli papier jest ważnym elementem kosztów dla przemysłu drukarskiego, jest to również przemysł wymagający dużego nakładu pracy – koszty siły roboczej mogą być nawet ważniejszym bodźcem dla tendencji do przenoszenia produkcji. Podsumowując, nie można wykluczyć, że przywóz produktów drukowanych na cienkim papierze powlekanym wzrośnie, ale nie jest możliwe oszacowanie z jakąkolwiek dokładnością poziomu wzrostu ani jego roli w konkurencji producentów drukujących, a zatem bezpośredniego wpływu wzrostu cen na unijny przemysł drukarski niższego szczebla.

(153) Z przedstawionych informacji wynika, że przemysł drukarski cierpi z powodu strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych, która prowadzi do ciągłej restrukturyzacji sektora. Jedną z głównych sił napędowych restrukturyzacji była również konsolidacja producentów papieru w ramach łańcucha wartości. Ponadto uznaje się, że trudności przemysłu drukarskiego w podnoszeniu cen wynikają raczej głównie ze strukturalnej nadwyżki mocy produkcyjnych w ramach samego sektora drukarskiego.

(154) Zainteresowane strony zapewniające o możliwych niedoborach dostaw nie podały żadnych szacunkowych danych ani danych ilościowych ewentualnych niedoborów. Wydaje się jednak, że twierdzenia te nie znajdują potwierdzenia w stopniu wykorzystania mocy produkcyjnych producentów Unii, który w OD wynosił 83 %, pozostawiając milion ton wolnych mocy produkcyjnych. Z tego względu wystąpienie niedoboru dostaw wydaje się mało prawdopodobne.

9.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

(155) W związku z powyższym tymczasowe ustalenia dotyczące interesu Unii są potwierdzone, tj. nie ma decydujących przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu tymczasowych środków na przywóz cienkiego papieru powlezonego pochodzącego z ChRL.

10. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

10.1. Poziom usuwający szkodę

(156) Jedna grupa chińskich producentów eksportujących zwróciła się w wnioskiem o dalsze szczegóły dotyczące

metody zastosowanej do obliczenia docelowej wartości zysku w wysokości 8 %, wykorzystanego do obliczenia ceny niewyrządzającej szkody. Odnosiła się ona do skargi, w której sugerowana docelowa wartość zysku była niższa.

(157) Z jednej strony skarżący wnioskował, aby docelowa wartość zysku została ustalona w wysokości minimum 10 %, opierając swoje argumenty na oczekiwanym marginesie zysku wykorzystanym przez niezależne agencje ratingowe w ich metodyce klasyfikacji oraz rentowności osiągniętej przez producenta prowadzącego działalność w innej branży produkcji papieru, niedotkniętej przywozem z Chin.

(158) Należałoby wyjaśnić, że docelowa wysokość zysku wskazana w skardze została zbadana w oparciu o odpowiedzi udzielone na pytania zawarte w kwestionariuszu i wyniki wizyt weryfikacyjnych na terenie przedsiębiorstw reprezentatywnych producentów unijnych. Pod uwagę wzięto bardziej szczegółowo koszt inwestycji w urządzenia. Uznano, że wysokość docelowego zysku ustalona na podstawie tego ostatniego powinna odzwierciedlać konieczność poniesienia wysokich kosztów wstępnych inwestycji oraz ryzyko związane z tego rodzaju kapitałochłonnym przemysłem w sytuacji braku przywozu towarów po cenach dumpingowych lub przywozu subsydiowanego. W związku z tym docelowy zysk w wysokości 8 % uznaje się za poziom, który przemysł może osiągnąć w sytuacji braku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Jak stwierdzono w motywie 86, aby zapewnić spójność podejścia do obliczania dumpingu, podjęcia cenowego i zaniżania cen oraz z powodów wymienionych w motywach od 68 do 71, skorygowano obliczenie poziomu usuwającego szkodę, aby wykluczyć sprzedaż eksportową przedsiębiorstwa w ramach grupy jednego ze współpracujących chińskich producentów eksportujących.

(159) We wszystkich pozostałych aspektach motywy 153 do 161 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

10.2. Środki ostateczne

(160) W świetle osiągniętych wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe w odniesieniu do przywozu cienkiego papieru powlekanego pochodzącego z ChRL na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W tym przypadku stawka cła powinna zostać określona odpowiednio na poziomie ustalonej szkody.

(161) Należy zauważyć, że równoległe z postępowaniem antydumpingowym dotyczącym przywozu cienkiego papieru powlekanego pochodzącego z ChRL prowadzono postępowanie antysubsydijne. Jako że, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących

członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydijne”), żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antidumpingowym i wyrównawczym w celu usunięcia tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiowania wywozu, uznano za konieczne określenie, czy i w jakim stopniu kwoty subsydium i margines dumpingu powstały z tytułu tej samej sytuacji.

- (162) Jeśli chodzi o programy subsydiowania, które stanowiły subsydia wywozowe w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydijnego, ostateczny margines dumpingu ustalony dla dwóch chińskich producentów eksportujących wynika częściowo (tj. 0,05 %) z istnienia wyrównawczych subsydiów wywozowych. W odniesieniu do pozostałych programów subsydiowania, wobec stosowania zasady niższego cła w tej sprawie oraz kwoty subsydiów ustalonej w postępowaniu antysubsydijnym prowadzonym jednocześnie, nie uznano za słuszne dalszego zbadania czy te same subsydia są równoważone dwukrotnie i w jakim stopniu, w przypadku jednoczesnego nałożenia ceł antidumpingowych i wyrównawczych na ten sam produkt będący przedmiotem przywozu.
- (163) W odniesieniu do ogólnokrajowych poziomów dumpingu i subsydiowania przypomina się, że zostały one ustalone przy zastosowaniu ostatecznego marginesu dumpingu oraz ostatecznego marginesu subsydiowania ustalonych w odniesieniu do współpracujących chińskich

producentów eksportujących posiadających najwyższą indywidualną stawkę cła, tj. 63 % dla ostatecznego marginesu dumpingu oraz 16 % dla ostatecznego marginesu subsydiowania.

- (164) Przypomina się również, że ten sam poziom usuwający szkodę ma zastosowanie zarówno w ramach dochodzenia antidumpingowego, jak i dochodzenia antysubsydijnego. W tym względzie zauważa się, że poziom usuwający szkodę jest niższy od ostatecznego marginesu dumpingu lecz wyższy od ostatecznego marginesu subsydiowania. Uważa się zatem za słuszne nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na poziomie ustalonego ostatecznego marginesu subsydijnego, a następnie nałożenie ostatecznego cła antidumpingowego do wysokości odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę.
- (165) Na podstawie powyższego oraz uwzględniając ustalenia określone w rozporządzeniu Rady (UE) nr 452/2011 z dnia 6 maja 2011 r. nakładającym ostateczne cło wyrównawcze na przywóz cienkiego papieru powleczonego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej⁽²⁾ oraz w świetle art. 14 ust. 1 ostatnie zdanie rozporządzenia podstawowego, cło antidumpingowe nie zostanie nałożone w wysokości koniecznej do zapewnienia zgodności z zasadą ustanowioną w tym zdaniu; stawkę ostatecznego cła antidumpingowego dla ChRL oraz wysokość stawki, w jakiej cła te zostaną nałożone, określa się następująco:

Przedsiębiorstwo	Łączny margines subsydiowania	Z czego subsydium wywozowe	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawka ostatecznego cła wyrównawczego	Stawka ostatecznego cła antidumpingowego	Stawka ostatecznego cła antidumpingowego, które należy nałożyć
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, miasto Zhenjiang, prowincja Jiangsu, ChRL Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, miasto Suzhou, prowincja Jiangsu, ChRL	12 %	0,05 %	43,5 %	20 %	12 %	20 %	8 %
Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL; Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	4 %	0 %	63 %	39,1 %	4 %	39,1 %	35,1 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	12 %	0,05 %	63 %	39,1 %	12 %	39,1 %	27,1 %

11. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (166) W świetle ustalonych wielkości marginesów dumpingu oraz poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu oraz uwzględniając fakt, że nie wprowadzono żadnych środków tymczasowych w równoległym dochodzeniu antysubsydijnym, uznaje się za konieczne dokonanie ostatecznego poboru, do wysokości tymczasowo nałożonego cła, kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych.

- (167) Jeden ze współpracujących producentów eksportujących twierdził, że ostateczne pobranie ceł tymczasowych w wysokości określonej w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1042/2010 byłoby sprzeczne z art. 10 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono jednak w niniejszym rozporządzeniu, zwłaszcza w jego art. 1 ust. 2 ostateczne cło nałożone niniejszym rozporządzeniem jest w rzeczywistości wyższe niż nałożone cło tymczasowe. W tych okolicznościach cło tymczasowe w wysokości określonej w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1042/2010 powinno zostać ostatecznie pobrane,

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Patrz str. 18 Dz.U.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz cienkiego papieru powleczonego, tj. papieru lub tektury powleczonych jednostronnie lub obustronnie (z wyłączeniem papieru siarczanowego i tektury siarczanowej) w arkuszach lub w zwojach o gramaturze 70 g/m² lub większej, ale nieprzekraczającej 400 g/m² i jasności większej niż 84 (mierzonej zgodnie z ISO 2470-1), obecnie objętego kodami CN ex 4810 13 20, ex 4810 13 80, ex 4810 14 20, ex 4810 14 80, ex 4810 19 10, ex 4810 19 90, ex 4810 22 10, ex 4810 22 90, ex 4810 29 30, ex 4810 29 80, ex 4810 99 10, ex 4810 99 30 i ex 4810 99 90 (kody TARIC 4810 13 20 20, 4810 13 80 20, 4810 14 20 20, 4810 14 80 20, 4810 19 10 20, 4810 19 90 20, 4810 22 10 20, 4810 22 90 20, 4810 29 30 20, 4810 29 80 20, 4810 99 10 20, 4810 99 30 20 i 4810 99 90 20), pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

Stawka ostatecznego cła antydumpingowego nie dotyczy zwojów nadających się do stosowania w prasach zwojowych. Zwoje nadające się do stosowania w prasach zwojowych definiuje się jako zwoje, które zgodnie z badaniem standardowym ISO 3783:2006 dotyczącym określenia odporności na skubanie – metodą wyższej prędkości z zastosowaniem testera IGT (model elektryczny) – dają wynik mniejszy niż 30 N/m przy pomiarze w kierunku poprzecznym w stosunku do papieru (CD) oraz wynik mniejszy niż 50 N/m przy pomiarze zgodnie z kierunkiem pracy maszyny (MD). Stawka ostatecznego cła antydumpingowego nie dotyczy również wielowarstwowego papieru i wielowarstwowej tektury.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego kształtuje się następująco:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, miasto Zhenjiang, prowincja Jiangsu, ChRL Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, miasto Suzhou, prowincja Jiangsu, ChRL	20 %
Shandong Chenming Paper Holdings Limited, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL; Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	39,1 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	39,1 %

3. W odniesieniu do cła antydumpingowego przewidzianego w art. 1 ust. 2, 12 % nie zostanie pobrane w przypadku Gold East Paper (Jiangsu) Co. i Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., 4 % w przypadku Shandong Chenming Paper Holdings Limited i Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd oraz 12 % w przypadku wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, gdyż odpowiednia suma pobrana jest zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 452/2011.

4. W świetle art. 1 ust. 2 i art. 1 ust. 3 powyżej stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego	Dodatkowy kod TARIC
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, miasto Zhenjiang, prowincja Jiangsu, ChRL Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, miasto Suzhou, prowincja Jiangsu, ChRL	8 %	B001
Shandong Chenming Paper Holdings Limited, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL; Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, miasto Shouguang, prowincja Szantung, ChRL	35,1 %	B013
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	27,1 %	B999

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1042/2010 zostają ostatecznie pobrane według stawki określonej w art. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2011 r.

W imieniu Rady
MARTONYI J.
Przewodniczący